

vedtagen. Jeg skal ikke have det Mindste imod den, men man er jo bleven noget angstelig overfor Fortolkningen af Begrebet „dagligt Vedelag“, saa det turde maaske ikke være overflødigt, at det siges to Gange; thi at det siges en Gang i Grundloven, har man ikke ment var tilstrækkeligt til at forstaa det. Det skal jeg imidlertid ganske henstille. Og for sig er det kun en Redaktionsændring.

Judenrigsministeren (Skel): Jeg beklager at maatte stufte de glade Forventninger om mig, som det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) gav Udtryk, men som jeg ikke har fortjent og ikke i mine Udtalelser om min Stilling til denne Sag har givet ham Anledning til at nære. Denne er fremdeles den samme, da de Forhold, hvorunder jeg da talte, stadig ere de samme, og den vil ikke kunne forandre sig, saa længe disse Forhold vedblive. Jeg beklager det oprigtigt, fordi den Sag, som her foreligger, er en Sag af en ganske overordentlig Betydning og Vigtighed, som vel fortjente at være kommen frem under andre Forhold og til en anden Tid, end det nu er sket. Dette forhindrer imidlertid ikke, at jeg har overværet Forhandlingerne her med Interesse, og at denne Interesse ogsaa vil bevare sig i Fremtiden, idet jeg vel vil erindre, at der paahviler Regjeringen en alvorlig Pligt til at søge at løse Vanskelighederne ved disse Forhold, som paa mange Steder i Landet vække en stærk Jølelse af Savn, der kræve at afhjælpes. Naar den ærede Ordfører sagde, at min Stilling til denne Sag var uholdbar, maa jeg dog sige, at jeg ikke kan begribe, at den ærede Ordfører, idet han udtaler dette, kan gjøre sig nogen Forventning om, at man fra anden Side skulde kunne finde det Forhold, hvori han og hans Venner stille sig til Regjeringen, holdbart. Jeg erindrer om, at det er denne Maade at stille sig til Sagerne paa, som gjør, at vi nu ere under en virkelig Visnepolitikk.

Rimestad: Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gjøre. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) gjorde mig, i al Værdsfælskab ihvrigt, nogen Uret, tror jeg, naar han ligesom vilde give det Udseende af, at jeg af en vis Forsængelighed skulde have fremhævet mig selv som den, der havde givet Ideen til afskillige af de Ændringer, der her være fremkomne. Det er Noget, som

ingenlunde har ligget indenfor min Tanke, og jeg har heller ikke sagt noget Saadant eller fremhævet mig som den, der er kommen med nye Tanker paa dette Gebet. De Ættringer, jeg har tilladt mig at fremkomme med, vare i højeste Grad blevne foranledigede. Jeg var bleven stærkt provoceret derved, at den ærede Ordfører havde fremstillet det, som om Sprogændringerne vare den eneste Medvirkning, Mindretallet havde ydet ved denne Sags Behandling, og under disse Omstændigheder forekommer det mig dog nok, at jeg havde nogen Opfordring til at fremhæve, at der var endel andre Forhold, med Hensyn til hvilke vi havde ydet vor Medvirkning, og at navnlig alle de Forhold, som jeg tillod mig at nævne, netop skrev sig direkte eller indirekte fra Ættringer, der vare fremkomne fra mig. Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) vidnede, at han havde Prioritet til nogle af dem; jeg veed ikke, hvorvidt det skulde være Tilfældet; men jeg kan kun bemærke, at samtlige de Forhold, jeg nævnedes, vare Noget, jeg berørte i mit Foredrag ved Lovforslagets 1ste Behandling, men muligvis have de samme Tanker samtidig gjort sig gjældende hos det ærede Medlem. Det kan jo godt være; der er jo et gammelt Ordsprog, der vilde blive bestyret derved. Naar ihvrigt den ærede Ordfører søgte nærmere at begrunde den Ættring, han for havde brugt om vor Medvirkning i denne Sag, dermed, at han sigtede til, at vi ikke havde deltaget i Opstillingen af Ændringsforslagene, ikke havde givet vore Navne til dem, saa havde jeg ikke Grund til at forstaa ham paa den Maade, og det havde vistnok heller ikke nogen Anden, thi da han udtrykkelig fremhævede Sprogrettelserne, hvortil vi heller ikke have givet vore Navne, ser jeg ikke, at det ærede Medlem paa nogen Maade var berettiget til at give Sagen den nævnte Vending. Naar ihvrigt den ærede Ordfører vilde hævde, at der ikke i den Grad, jeg havde villet gjøre gjældende, fandt et Savn Sted med Hensyn til Oplysninger, der vare nødvendige for Sagens Fremme, da tror jeg dog ganske at maatte fastholde dette. Det er først — hvad den ærede Ordfører ikke berørte —, for Kjøbenhavns Vedkommende Tilfældet, at det vil være nødvendigt, at en Lov af denne Natur, forinden den kommer ud, bliver forelagt Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse til Betænkning, for at man — hvis disse Mennefter ikke tør udtale sig om noget som helst Andet — dog kan komme til Rådskab om de praktiske Betingelser for, at